

[Statsministeren.]

Det er jo hverken rimeligt eller nødvendigt i Dag at optage en Strid om disse Problemer, men jeg haaber, at det Arbejde, der er paabegyndt angaaende fremtidige Foranstaltninger til Tilvejebringelse af bedre Vilkaar for Landbrugserhvervet, maa blive fortsat og maa føre til et heldigt Resultat. Det bedste vilde jo være, om Landbruget selv med fuld Musik, om jeg saa maa sige, vilde deltage i disse Forhandlinger og bidrage til at finde de rette Løsninger af de Vanskeligheder, der ogsaa i Fremtiden utvivlsomt vil melde sig.

Idet jeg altsaa slutter mig til de Ord, der har lydt til Anerkendelse af, at det er lykkedes at naa et Forlig, skal jeg paa egne og Finansministerens Vegne anbefale at vedtage de Forslag, der foreligger fra Udvalget.

Ordføreren (Obufson): Der vilde ikke være Grund til at forlænge denne Debat, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Sevelsted havde rettet et personligt Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og mig. Det ærede Medlem spurgte, om vi ikke kunde tænke os at gaa med til en Forhøjelse af Ølafgiften for paa den Maade at lette Benzinafgiften. Jeg vil dertil gerne sige, at jeg i allerhøjeste Grad beklager, at det ærede Medlem ikke har benyttet den store Indflydelse, han har indenfor sit Parti, til paa et meget tidligere Tidspunkt at komme med et saadant Krav, for der er ingen, der hellere vilde imødekomme det end det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og jeg. Men nu er Forliget sluttet, og jeg har for mit Vedkommende ikke prøvet paa at lufte private Synspunkter, ej heller mit Partis Synspunkter. Jeg har klarlagt Forliget, som det er, og anbefalet det, som det er, og det vil jeg gøre endnu en Gang.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, at det forekommer mig, at han optræder lidt som den standhaftige Tinsoldat, men at der dog er en lille Smule Måde med Standhaftigheden; thi medens han stod meget stærkt, den Gang Talen var om Dækningslovene, og ikke under nogen som helst Omstændighed vilde være med der, kunde han ikke udstrække Standhaftigheden saa meget, at han stemte mod de to Love, der medfører, at Dækning skal skaffes.

C. O. Pedersen: Jeg hørte, at Statsministeren var godt tilfreds med Billedet: en Morfinindsprøjtning. Jeg er egentlig

ikke uenig med Statsministeren; hvis man bruger denne Morfinindsprøjtning blot en enkelt Gang, kan den gøre sin Tjeneste. (Statsministeren [Stauning]: Ogsaa to). Men naar det bliver til en Vane, Hr. Statsminister, er det alligevel af den Slags Ting, der undergraver Organismen. Naar der er sprøjtet to Gange, og man skal sprøjte en Gang til, tror jeg, alligevel, det var bedre, at vi fik en anden Sprøjtemester end Statsministeren.

Statsministeren sagde, at det var jo meget godt med dette Forslag, saa skulde man i Mellemtiden forberede de varige Foranstaltninger. Jeg gad egentlig vidst, hvad Statsministeren og Regeringen har forberedt indtil nu; i det halve Aar, der er gaaet, er der ikke forberedt en Døjt, og jeg er fuldstændig sikker paa, at de varige Foranstaltninger, som skal til, altsaa Tilpasningen, som der har været talt om saa mange Gange, kan vi vente med baade Vinter og Vaar, inden det passer Statsministeren at forelægge nogen af den Slags Ting.

Jeg maa derfor fastholde, at dette Forlig ligner Kriseforliget fra i Efteraaret: naar der er gaaet et halvt Aar, kommer Statsministeren eller Finansministeren igen og forlanger en ny Omgang Millioner, altsaa en ny Morfinindsprøjtning, og saa er vi lige vidt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—10 til Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 243 af 18. Oktober 1931 om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 114 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Ændringsforslagene Nr. 1—8 til Forslag til Lov om Ydelse af midlertidig Hjælp til vanskeligt stillede Fiskere

vedtoges uden Afstemning.